

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5SŽ/14/2013
Identifikačné číslo spisu:	9013010084
Dátum vydania rozhodnutia:	27.11.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Milan Morava
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:9013010084.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Moravu a zo sudcov JUDr. Petry Příbelskej, PhD. a JUDr. Jarmily Urbancovej, v právnej veci navrhovateľky: MAC TV, s.r.o., sídlom Brečtanová 1, Bratislava, IČO: 00 618 322, zast. advokátskou kanceláriou Bugala - Ďurček, s.r.o., sídlom Drotárska cesta 102, Bratislava, proti odporkyni: Rada pre vysielanie a retransmisiu, so sídlom Dobrovičova 8, Bratislava, v konaní o opravnom prostriedku navrhovateľky proti rozhodnutiu odporkyne č. RP/041/2013 zo dňa 07.05.2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne č. RP/041/2013 zo dňa 07. mája 2013 p o t v r d z u j e.

Navrhovateľke u k l a d á zaplatiť súdny poplatok 500,- € do 30 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku na účet Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vedený v Štátnej pokladnici, Bratislava.

Navrhovateľke právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Napadnutým rozhodnutím č. RP/041/2013 zo dňa 07. mája 2013 odporkyňa (ďalej aj „Rada“) rozhodla podľa § 64 ods. 1 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z.z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 308/2005 Z.z.“) o tom, že navrhovateľka ako účastníčka správneho konania č. 46-PLO/O-577/2013 porušila povinnosť ustanovenú v § 20 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z.z. tým, že na programovej službe JOJ PLUS odvysielala dňa 17.11.2012 cca 21:08 hod., 22:09 hod., 23:11 hod. upútavku na program Česko Slovensko má talent, ktorú neoznačila grafickým symbolom jednotného systému označovania, čím došlo k nesprávnemu uplatneniu § 6 ods. 5, veta druhá jednotného systému označovania (ďalej „JSO“). Za uvedené bola navrhovateľke podľa ustanovenia § 64 ods. 1 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z.z. uložená sankcia - pokuta určená podľa § 67 ods. 3 písm. c/ zákona č. 308/2000 Z.z. vo výške 700,- €.

V odôvodnení rozhodnutia odporkyňa uviedla, že záznam vysielania je jedným z podkladov pre

rozhodnutie v správnom konaní, na ktorom je jednoznačne zaznamenaný skutkový stav. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov si určuje správny orgán. So záznamom vysielania sa je možné oboznámiť len jeho vzhľadnutím. Prepis/popis skutkového stavu je iba nevyhnutným prejavom zásady písomnosti správneho konania a slúži na zachytenie obsahu skutkového stavu do písomnej podoby. Rada okrem iného uviedla, že požiadavka zaviesť a uplatňovať JSO ustanovený osobitným predpisom, zakotvená v § 20 zákona č. 308/2000 Z.z., vychádza z potreby ochrany maloletého diváka pred obsahom, ktorý by mohol mať negatívny vplyv na jeho osobnostný vývin. Táto požiadavka je formulovaná Európskym dohovorom o cezhraničnej televízii a taktiež jednoznačne zakotvená v právnom poriadku SR. Proporcionalitu je možné vnímať v dvoch rovinách. Prvou je obmedzenie slobody prejavu zakotvením určitých povinností v zákone č. 308/2000 Z.z. a druhou je obmedzenie slobody prejavu uplatnením konkrétnych zákonných ustanovení v konkrétnom prípade. Program Česko Slovensko má talent, odvysielaný na programovej službe JOJ dňa 18.11.2012 o cca 20:20 hod., na ktorý upútavka upútavala, bol účastníkom konania klasifikovaný ako program nevhodný pre maloletých do 15 rokov. Napriek tejto skutočnosti, zo záznamu vysielania odvysielaného na programovej službe JOJ dňa 24.11.2012 o cca 15:00 hod. vyplýva, že predmetná upútavka bola odvysielaná bez označenia príslušným piktogramom JSO. Pri určovaní výšky sankcie odporkyňa vychádzala zo závažnosti správneho deliktu, rozsahu a dosahu vysielania, miery zavinenia, následkov porušenia povinnosti, trvania správneho deliktu, spôsobu porušenia povinnosti, porušenie povinnosti už v minulosti a pokutu určila na 700,- €.

II.

Proti tomuto rozhodnutiu odporkyne podala včas opravný prostriedok navrhovateľka a navrhla napadnuté rozhodnutie zrušiť a vrátiť vec na ďalšie konanie. Uviedla, že vzhľadnutie obrazovo-zvukového záznamu z vysielania členmi Rady je možné považovať za špecifickú formu ohliadky podľa § 38 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov. Vyhodenie zápisnice o vykonaní dôkazu - ohliadky má pre vysielateľa zásadný význam, keďže je to významnou procesnou zárukou, pretože táto je objektívnym popisom priameho pozorovania a formalizovaným súhrnom. Vykonávanie dôkazov nemôže prebiehať kabinetným spôsobom a nie je možné zápisnicu o vykonaní dôkazu stotožňovať s prepisom/popisom skutkového stavu vyhotovenom zamestnancom Rady. Navrhovateľka zároveň poukázala na uznesenie rozšíreného senátu Najvyššieho správneho súdu ČR sp.zn. 7As/57/2010-82 zo dňa 03.04.2012.

Ďalej poukazovala navrhovateľka na nedodržanie zásady proporcionality, nakoľko neexistuje naliehavá spoločenská potreba na tom, aby došlo k takémuto obmedzeniu slobody vysielateľa. Prostredie internetu nie je zo strany štátu regulované a populácia často mladšia ako 15 rokov veku má možnosť a oboznamuje sa s obsahom ďaleko neprístupnejším, ako bol údajne odvysielaný obsah programovej služby zo strany vysielateľa. Uviedla, že je diskriminačné, keď povinnosť označovať vysielané programy grafickým symbolom JSO Rada uplatňuje len voči slovenským prevádzkovateľom televíznych staníc.

III.

Odporkyňa sa vyjadrila k podanému opravnému prostriedku navrhovateľky a navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne č. RP/041/2013 zo dňa 07.05.2013 potvrdil. V dôvodoch uviedla, že záznam vysielania je jedným z podkladov pre rozhodnutie v správnom konaní, na ktorom je jednoznačne zaznamenaný skutkový stav. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán. Rada dala navrhovateľke možnosť, aby sa vyjadrila k jeho podkladu a spôsobu jeho zistenia, čo aj navrhovateľka urobila. Podkladmi pre vydanie napadnutého rozhodnutia boli písomný prepis/popis skutkového stavu, záznam vysielania a písomné vyjadrenie navrhovateľky. Z povahy záznamu vysielania je zrejmé, že je možné sa s ním oboznámiť len jeho vzhľadnutím a toto vzhľadnutie je nevyhnutnou súčasťou zistenia skutkového stavu veci. Prepis/popis skutkového stavu nie je možné stotožňovať so zápisnicou o vykonaní dôkazu, nakoľko písomný prepis/popis skutkového stavu je iba nevyhnutným prejavom zásady písomnosti správneho konania. Skutkový stav je najhodnovernejšie zachytený len v podobe záznamu vysielania. Sama navrhovateľka nenamietala rozpor medzi skutkovým stavom popísaným v napadnutom rozhodnutí a predmetným záznamom. Obdobná námietka bola už vznesená v konaniach 2Sž/3/2009, 3Sž/66/2009, 5Sž/8/2010, v ktorých najvyšší súd postup odporkyne potvrdil. Odporkyňa opätovne zopakovala, že proporcionalitu je potrebné vnímať v dvoch rovinách.

Skutočnosť, že navrhovateľka nevidí naliehavú spoločenskú potrebu v uplatňovaní JSO v televíznom vysielaní neznamená, že táto potreba v spoločnosti neexistuje, práve naopak existuje, keďže zákonodarcia ju stanovuje osobitným predpisom - vyhláškou č. 589/2007 Z.z. Navrhovateľka nemôže stotožňovať oblasť internetu s televíznym vysielaním a odpútať tak pozornosť od nerešpektovania zákona. Ako vyplýva z JSO, účelom tohto právneho nástroja je informovanie rodičov prostredníctvom poskytovania jednoduchej informácie o vekovej vhodnosti konkrétnej zložky programovej služby.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne na základe podaného opravného prostriedku preskúmal napadnuté rozhodnutie postupom podľa § 246 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 250l ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) a § 64 ods. 6 zákona č. 385/2000 Z.z. a na pojednávaní súdu dňa 27.11.2014, po preskúmaní dôvodov uvedených v opravnom prostriedku a po oboznámení sa s ústnymi vyjadreniami zástupcov účastníkov konania, ako aj po oboznámení sa s obsahom pripojeného administratívneho spisu č. 46-PLO/O-577/2013, vrátane obrazovo - zvukového záznamu dospel k záveru, že opravný prostriedok navrhovateľky nie je dôvodný.

Z obsahu spisového materiálu, ktorý bol predložený súdu vyplýva, že v tejto veci bolo začaté správne konanie oznámením o začatí správneho konania zo dňa 29.01.2013, ktoré bolo doručené advokátovi navrhovateľky dňa 12.02.2013. V spise je pripojený obrazovo - zvukový záznam predmetného programu, opätovná výzva na vyjadrenie k podkladom pre rozhodnutie, vyjadrenie navrhovateľky k oznámeniu o začatí správneho konania, zápisnica o hlasovaní Rady zo dňa 07.05.2013 a napadnuté rozhodnutie Rady.

Úlohou najvyššieho súdu v zmysle námietok navrhovateľky bolo posúdiť, či navrhovateľka odvysielaním týchto programov porušila zákonné ustanovenie špecifikované odporkyňou v rozhodnutí a či sankcia bola uložená v súlade so zákonom. Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal, či napadnuté rozhodnutie odporkyne nevybočilo z medzí hľadísk ustanovených zákonom, či jej závery zodpovedajú zásadám logického myslenia a či podklady pre takýto úsudok boli zistené úplne a riadnym procesným postupom.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 O.s.p.).

V prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov, postupuje súd podľa tretej hlavy piatej časti O.s.p. (§ 250l ods. 1 O.s.p.). Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia (§ 250q ods. 1 veta druhá O.s.p.).

Podľa § 250l ods. 2 O.s.p., pokiaľ v tejto hlave nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a.

V posudzovanej veci bolo potrebné postupom podľa ustanovení tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku preskúmať zákonnosť postupu a zákonnosť napadnutého rozhodnutia odporkyne, ktorým rozhodla, že navrhovateľka porušila povinnosť ustanovenú v § 20 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z.z. tým, že na televíznej programovej službe JOJ PLUS dňa 17.11.2012 o cca 21:08 hod., 22:09 hod., 23:11 hod. odvysielala upútavku na program Česko Slovensko má talent, ktorú neoznačila grafickým symbolom jednotného systému označovania (JSO), čím došlo k nesprávnemu uplatneniu § 6 ods. 5 druhá veta JSO a bola jej udelená sankcia - pokuta vo výške 700,- €.

Podľa § 20 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z.z. na základe klasifikácie programov podľa vekovej vhodnosti sú vysielateľ televíznej programovej služby a poskytovateľ audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie povinní na ochranu maloletých zaviesť a uplatňovať jednotný systém označovania ustanovený podľa osobitného predpisu.

Podľa § 6 ods. 5 JSO, programy alebo iné zložky televíznej programovej služby klasifikované ako nevhodné pre vekovú skupinu maloletých do 7 rokov, do 12 rokov, do 15 rokov alebo nevhodné a neprípustné pre vekovú skupinu maloletých do 18 rokov a programy alebo iné zložky televíznej programovej služby klasifikované ako vhodné pre vekovú skupinu maloletých do 7 rokov, od 7 rokov, do 12 rokov, od 12 rokov alebo od 15 rokov sa označujú grafickým symbolom jednotného systému označovania po celý čas vysielania týchto programov alebo iných zložiek televíznej programovej služby v pravom alebo ľavom hornom rohu televíznej obrazovky. Upútavka k programu sa označí totožným grafickým symbolom ako samostatný program.

Podľa § 5 ods. 1 písm. g/ zákona č. 308/2000 Z.z. do pôsobnosti Rady v oblasti výkonu štátnej správy patrí dohliadať na dodržiavanie povinností podľa tohto zákona a podľa osobitných predpisov.

Podľa § 71 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní okrem ustanovení § 23v časti nesprístupnenia zápisníc o hlasovaní a § 49, 53, 54, 56 až 68 zákona o správnom konaní.

Podľa § 64 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. za porušenie povinnosti uloženej týmto zákonom alebo osobitnými predpismi Rada ukladá tieto sankcie:

- a) upozornenie na porušenie zákona,
- b) odvysielanie oznamu o porušení zákona,
- c) pozastavenie vysielania alebo poskytovania programu alebo jeho časti,
- d) pokutu,
- e) odňatie licencie za závažné porušenie povinnosti.

Podľa § 67 ods. 3 písm. c/ zákona č. 308/2000 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2013, rada uloží pokutu vysielateľovi televíznej programovej služby okrem vysielateľa prostredníctvom internetu od 663 € do 66 387 € a vysielateľovi rozhlasovej programovej služby od 99 € do 19 916 €, ak nezabezpečil klasifikáciu a označenie programov alebo iných zložiek programovej služby (§ 20 ods. 4).

Najvyšší súd po oboznámení sa so spisovým materiálom vrátane priloženého záznamu programu (§ 250q ods. 1 veta druhá O.s.p.) v súlade s názorom odporkyne mal za to, že neoznačenie upútavky na program Česko Slovensko má talent grafickým symbolom JSO naplnilo kritériá stanovené v § 6 ods. 5 JSO.

Z uvedeného podľa názoru najvyššieho súdu nesporne vyplýva, že navrhovateľka porušila povinnosť jej danú z ustanovenia § 20 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z.z. pretože nesprávne uplatnila JSO. Podľa názoru najvyššieho súdu nemožno opomíňať, že maloletí sú najnáchylejšou a najcitlivejšou skupinou na preberanie vonkajších vplyvov a vzorov pri formovaní vlastného individuálneho rebríčka hodnôt, zvlášť z masmédií, a preto má za to, že príspevok svojím obsahom naplnil zákonné predpoklady na to, aby bolo možné konštatovať zákonnosť preskúmaného rozhodnutia odporkyne, keďže program, na ktorý upútavka upúťavala bol nevhodný pre maloletých do 15 rokov.

K námietke navrhovateľky týkajúcej sa k prepisu/popisu posudzovaného programu, senát najvyššieho súdu uvádza, že odporkyňa vyhotovila takýto prepis zo záznamu vysielania pre účely správneho konania. S týmto navrhovateľku v rámci administratívneho konania oboznámila a poskytla jej možnosť vyjadriť sa k obsahu prepisu vysielania, ako k podkladu pre rozhodnutie, o čom svedčí i opätovná výzva na vyjadrenie k podkladom pre rozhodnutie v správnom konaní č. 46 - PLO/O-577/2013 zo dňa 04.04.2013 a ktorá je súčasťou pripojeného administratívneho spisu, pričom však navrhovateľka v rámci správneho konania nenamietala konkrétne rozpory predmetného prepisu/popisu vysielania so záznamom vysielania posudzovaného programu. Čo sa týka námietky navrhovateľky, že oboznámenie sa s obsahom záznamu je vlastne vykonanie dôkazu ohliadkou a bolo povinnosťou odporkyne spísať o vykonaní dôkazu ohliadkou podľa § 22 ods. 1 správneho poriadku zápisnicu, najvyšší súd uvádza, že v žiadnom prípade nie je možné považovať vzhľadnutie záznamu za vykonanie dôkazného prostriedku ohliadkou. Dôkazný prostriedok - ohliadka je oboznámenie sa s vonkajšími znakmi hnutelnej alebo nehnuteľnej veci,

nejde však o oboznámenie sa s jej obsahom, ako v prípade záznamu z vysielania.

K námietke navrhovateľky týkajúcej sa porušenia zásady proporcionality a údajnej diskriminácie navrhovateľky najvyšší súd má za to, že keďže je stanovená povinnosť uvedená v § 20 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z.z., zákonodarca dal jednoznačne najavo naliehavú spoločenskú potrebu pre označovanie programov v televíznom vysielaní podľa vekovej vhodnosti.

Čo sa týka námietky navrhovateľky v ktorej porovnával uvedené porušenie JSO s prostredím internetu, kde takáto regulácia zabezpečená zo strany štátu absentuje, najvyšší súd poukazuje na skutočnosť, že predmetom tohto konania je televízne vysielanie a nie prostredie internetu, takže táto námietka je pre účely tohto konania bezvýznamná.

Keďže v rozsahu navrhovateľkou vymedzených dôvodov nebolo zistené pochybenie pri aplikovaní relevantných zákonných ustanovení, najvyšší súd s poukazom na vyššie uvedené napadnuté rozhodnutie odporkyne podľa § 250q ods. 2 O.s.p. potvrdil.

O uložení povinnosti zaplatiť súdny poplatok rozhodol najvyšší súd podľa § 2 ods. 4 veta druhá a § 5 ods. 1 písm. h/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov a položky č. 10 písm. g/ Sadzobníka súdnych poplatkov ako prílohy k uvedenému zákonu v znení účinnom od 01. októbra 2012, podľa ktorého je navrhovateľka povinná zaplatiť na účet súdu súdny poplatok v sume 500 €. Účet najvyššieho súdu je vedený v Štátnej pokladnici pod č. 700 006 1219/8180.

O náhrade trov konania najvyšší súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p. tak, že navrhovateľke právo na náhradu trov konania nepriznal, keďže v konaní nemala úspech.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. 05. 2011) jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.